

Határozatok Tára

C-72/14. és C-197/14. sz. egyesített ügyek

X

kontra

Inspecteur van Rijksbelastingdienst

és

T. A. van Dijk

kontra

Staatssecretaris van Financiën

(a Gerechtshof te 's-Hertogenbosch és a Hoge Raad der Nederlanden [Hollandia] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelmek)

„Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Migráns munkavállalók — Szociális biztonság — Alkalmazandó jog — Rajnai hajósok — E 101 igazolás — Bizonyító erő — A Bírósághoz fordulás — Előterjesztési kötelezettség”

Összefoglaló – A Bíróság ítélete (második tanács), 2015. szeptember 9.

1. *Szociális biztonság — Migráns munkavállalók — Alkalmazandó jog — A rajnai hajósok szociális biztonságáról szóló megállapodás hatálya alá tartozó munkavállalók — Valamely tagállam hatáskörrel rendelkező intézménye által kiállított E 101 igazolás — A többi tagállam intézményei tekintetében fennálló bizonyító erő — Hiány*

(A 118/97 és a 647/2005 rendelettel módosított 1408/71 tanácsi rendelet, 7. cikk, (2) bekezdés, a) pont, és 574/72 tanácsi rendelet, 10c-11a., 12a. és 12b. cikk)

2. *Előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések — A Bírósághoz fordulás — Előterjesztési kötelezettség — Megvárési kötelezettség — A kérdést előterjesztő bírósághoz képest alsóbb szintű nemzeti bíróság által hasonló ügyben és pontosan ugyanabban a kérdéskörben előzetes döntéshozatalra már előterjesztett kérdés — Az említett kötelezettségek hiánya*

(EUMSZ 267. cikk, harmadik bekezdés)

1. A 118/97 rendelettel módosított és naprakésszé tett, a 647/2005 rendelettel módosított, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra és önálló vállalkozókra, illetve családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló 1408/71 rendelet 7. cikke (2) bekezdésének a) pontját, valamint az 1408/71 rendelet végrehajtására vonatkozó szabályok megállapításáról szóló 574/72 rendelet 10c–11a., 12a. és 12b. cikkét akként kell értelmezni, hogy nem köti a többi tagállam intézményeit a valamely tagállam hatáskörrel rendelkező intézménye által E 101 igazolás formájában annak tanúsítása céljából kiállított valamely igazolás, hogy a munkavállaló e tagállam szociális jogszabályainak hatálya alá tartozik, miközben ez a munkavállaló a rajnai hajósok szociális biztonságáról szóló, 1979. november 30-án Genfben aláírt 1961. február 13-i megállapodás felülvizsgálatával megbízott kormányzati konferencia által elfogadott, a rajnai hajósok szociális biztonságáról szóló

megállapodás hatálya alá tartozik. E tekintetben nem bír relevanciával az, hogy az igazolást kiállító intézménynek nem állt szándékában tényleges E 101 igazolást kiállítani, de adminisztratív okokból ezen igazolás formanyomtatványát használta.

(vö. 51. pont, és a rendelkező rész 1. pontja)

2. Az EUMSZ 267. cikk harmadik bekezdését akként kell értelmezni, hogy az olyan nemzeti bíróság, amelynek határozatai ellen a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, nem köteles az Európai Unió Bíróságához fordulni pusztán amiatt, hogy az előtte folyamatban lévőhöz hasonló ügyben és pontosan ugyanabban a kérdéskörben valamely alsóbb szintű nemzeti bíróság előzetes döntéshozatal céljából kérdést terjesztett a Bíróság elé, és nem is köteles megvárni az e kérdésre adott választ.

Ugyanis kizárólag azon nemzeti bíróságok feladata, amelyek határozatai ellen a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, hogy saját felelősségükre és független módon értékeljék, hogy „*acte clair*”-ről van-e szó.

Ily módon valamely tagállam legfelsőbb bíróságának az általa lefolytatott vizsgálat keretében ugyan figyelembe kell vennie azt a körülményt, hogy valamely alsóbb szintű bíróság előzetes döntéshozatal céljából – még mindig folyamatban lévő – kérdést terjesztett a Bíróság elé, ez a körülmény önmagában nem gátolhatja meg a legfelsőbb nemzeti bíróságot abban, hogy arra a következtetésre jusson, hogy „*acte clair*”-ről van szó.

(vö. 59., 60., 63. pont, és a rendelkező rész 2. pontja)